

KAPITALISTINEN YHTEISKUNTA POTEET VANHUUTTAAN

KAPITALISTILUOKAN jäsenet, heidän sanomistonsa ja muut palvelijat, kuin yhdestä suusta raakkuvat ja valittavat, että yhteiskuntamme perusjuuret, niiden mukana kunnioitus vallitsevaa yhteiskuntamuotoa ja sen eri orgaaneja kohtaan, rappeutuvat jatkuvasti ja uhkaavat syöstä koko "kansamme" tulevaisuuden vaaran alaiseksi. Ihmiset lakkaavat kunnioittamasta "isänmaatansa", halveksivat sen "pyhiä tapoja" ja suoranaisesti vastustavat "kaikille sivistyskansoille välttämättömiä harrastuksia", kuten esim. sodan varalle varustautumista ja asestautumista. Kaikkeen tähän, heidän selityksensä mukaan, ovat syyllisiä joko ulkomiset eli kotimaiset työväenliikkeen organit, jotka propagandansa kautta "nakertavat" nykyisen yhteiskuntamme perusteita.

Kapitalistiluokan jäsenet ja heidän palvelijansa, jotka ovat henkisesti luutuneet kaikille edistysmielisille ja uusille käsitteille, ainakin näennäisesti, eivät jaksa käsittää, mistä todellisuudessa johtuu se, että yhä useammat yksilöt sekä joukkoa tavallisen kansan pohjakerrokseen kuuluvista ihmisistä kääntävät takkiensa napittomat puolet vallitsevan yhteiskunnan käsitteille ja harrastuksille, niin hyvin poliittisille ja lainopillisille kuin yhteiskunnallisillekin. Tai jos he sen käsittävät, niin eivät kuitenkaan halua myöntää tosiasioita, vaan mieluummin turvautuvat sellaisiin sivuseikkoihin, joilla ei ole minkäänlaista yhteyttä varsinaisten ja todellisten asiain juurten kanssa.

Kapitalistinen yhteiskunta on elänyt kukoistusaiakansa. Se on tullut vanhaksi, kansan suuren enemmistön elämää ja hyvinvointia jarruttavaksi, ja alkanut rappeutumaan. Yhteiskunta muodostuu kansasta. Siksi voimme verrannollisesti käyttää Le Bonin ajatuksia, koskien kansaa, kuvataksemme yhteiskun-

hallitseminen tapahtuu. Taloudellinen suoroiminta ja industrialistinen unionismi ovat keinoja, joihin työväenluokan jäsenten täytyy tutustua ja lopultakin turvautua. Sitä parempi, mitä pikemmin ja suurilukuisempina joukkoina työväenluokan jäsenet tämän tosiasian huomaavat. Viettäkäämme tänä vuonna toukokuun ensimmäistä päivää, vallankumouksellisten työläisten kansainvälistä juhlapäivää, siinä mielessä ja vakaumuksessa, että työväenluokka on ennistä selvätajuisemmin astumassa tielle, jota myöten kulkemalla se tulee saavuttamaan itselleen välillisiä parannuksia ja tulevaisuudessa vapautumaan kapitalistisesta riistosta ja sen tuottamista puutteellisuksista.

nan elämän historiaa. Hän lausui seuraavasti:

"Unelmansa innostamana ja johtamana kansa saavuttaa vähitellen kaiken sen, mikä antaa loistoa, voimaa ja suuruutta. Se tulee kyllä vielä eräänä hetkinä olemaan joukko, mutta joukkojen liikkuvaisen ja vaihtelevien tunnusmerkkien alla on oleva vankka pohjakerros, rotusielu, joka rajoittaa kansan elämän heilahdukset ahtaalle alalle ja oikoo satuman vaikutukset.

"Mutta suoritettuaan luomistyönsä aika jo ryhtyy siihen hävitystyöhön, jota eivät jumalat eivätkä ihmiset voi väistää. Saavuttuaan määrätyle mah-tavuuden ja monimutkaisen kokoomuksen asteelle sivistysmuoto lakkaa kasvamasta, ja niin pian kuin se ei enää kasva, se on tuomittu nopeaan alaspäin menoon. Pian sille lyö vanhuuden hetki.

"Tämän välttämättömän hetken ainaisena tunnusmerkkinä on kansakunnan sielun ylläpitävän ihanteen heikkeneminen. Samassa määrin kuin tämä ihanne hälvenee, kaikki ne uskonnolliset, valtiolliset tai yhteiskunnalliset rakennelmat, jotka siihen perustuvat, alkavat horjua.

"Ihanteensa yhä enemmän hälvetessä kansakunta menettää yhä enemmän koossapysyvyytensä, yhteytensä ja voimansa perusehdot. Yksilö voi kasvaa persoonallisuutensa ja intelligenssinsa puolesta, mutta samalla astuu myös kansakunnan itsekkyyden sijalle äärimäiseen asti kehittyvä yksilöllinen itsekkyyden, johon liittyy luonteen heikkeneminen ja toimintakyvyn väheneminen. Se, mikä ennen muodosti kansan, yhteyden, kiinteän kokonaisuuden, muuttuu lopulta hajanaiseksi yksilöiden ryhmäkkeeksi, jota perintätavat ja laitokset vielä jonkun aikaa pitävät keinotekoisesti koossa. Silloin etujensa ja pyytehtensä hajoittamat ihmiset, jotka eivät enää kykene itsehallintoon, haluavat ohjausta pienimmissäkin tehtävissä ja vaativat valtiota käyttämään vaikutustansa, joka itseensä imee kaiken muun.

"Menetettyään lopullisesti vanhan ihanteensa kansakunta lopulta menettää sielunsaakin; se ei ole enää muuta kuin erilaisten yksilöiden pölypilvi; se muuttuu uudestaan siksi, mikä se oli lähtökohdallaan: joukoksi. Siinä ilmenevät kaikki joukon häilyväiset ja hajanaiset ominaisuudet, joilla ei ole mitään huomispäivää. Sivistys on kaikkea kiinteyttä vailla ja jokaisen sattuman varassa. Alhaiso on valtiaana, ja barbaarit lähenevät. Sivistys voi vielä näyttää loistavalta, sen tähden, että vielä säilyy pitkän menneisyyden luoma ulkonainen julkipuoli, mutta se on itse asiassa madonsyömä rakenne, jolla ei ole enään mitään tukea ja joka ensimmäisen myrskyn tullen romahtaa maahan."

Nykyisellä yhteiskunnalla on kaikki nuo ilmiöt jo mukanaan ja ne vaikuttavat sekä ilmenevät monissa eri muodoissa. Kansakunta menettää ihanteensa ja tyy-

MAAILMAN UUTISIA
Europan armeijat
ovat nyt 35% suu-
remmat kuin 1914

Koko maailman
asestautumish-
jelma on laajen-
tunut.

Europansuursota oli "sota sotien poistamiseksi", mutta siitä huolimatta varustautuminen uusien sotien varalle on tullut entistä raivoisammaksi ja yleisemmäksi. Varustautumiskysymys näyttää synnyttävän mielenkiintoisia kannauksia tämän maan koululaitoksissa.

tyväisyydensä nykyiseen yhteiskuntaan nähden. Se ei enään jumaloi valheellista demokratiaa, joka on pitkäät ajat vaikuttanut kansan suuren enemmistön mielissä voimakkaana. Meidän ei tarvitse käyttää esimerkkeinä luokkatietoisia ja järjestyneitä työläisiä. Kuitenkin voisimme mainita useita seikkoja, jotka tinkimättömästi osoittavat, että esim. tämän maan kansasta suuret joukot, vaikkakaan eivät omaa luokkatietoisuutta siinä ymmärryksessä, kuin vallankumoukselliset työläiset, julkisesti alkavat esiintymään nykyisen yhteiskunnan eri orgaanien ja harrastusten vastustajina. Vain joitakin esimerkkejä.

Joku aika sitten eräässä Californian koululaitoksessa oppilaat väittelivät syndikalismilain vuoksi. Toiset väittivät sitä vastaan ja toiset sen puolesta. Tulee muistaa, että nämä väittelijät eivät suinkaan olleet tuplajuulaisia, tuskin minkäänlaisen työväenliikkeen periaatteellisia kannattajia. Samoin voidaan sanoa ehkä suurimmasta osasta kuulijoina olleista ihmisistä, jotka äänestyksensä kautta ratkaisivat väittelyn. Väittelystä voittivat ne, jotka vastustivat syndikalismilakia. Näin siis tämä joukko, vaikkakin ovat vallankumouksellisen työväenliikkeen ulkopuolella olevia aineksia suurimmalta osalta, lausui vastustavansa lakia, joka kieltämättömästi on laadittu nykyisen yhteiskunnan tukemista tarkoittavassa mielessä.

Toinen ja tuoreempi tapaus, joka on herättänyt

suuren kuuhun porvarillisissa piireissä, on se, kun Northwesternin yliopiston oppilaista suuri joukko vanhoutui vastustamaan sotia. Heidän joukkonsa, joka alkuperäisesti sanottiin käsittäneen neljäkymmentä kahdeksan, näyttää kasvavan. Yale yliopiston oppilaista osa, kuten porvarilehdet kertoivat, on lähetetty näille Northwesternin yliopiston oppilaille tervehdyssanoman, jossa kehoittavat heitä pysymään lujina päätöksessään. Tällaisia pieniä ja nykyisen yhteiskunnan tukipylväille vastenmielisiä repeämiä näyttää puhkeavan siellä täällä.

Luonnollisesti emme halua näitä mainita esimerkkinä siinä mielessä, että ne vaikuttaisivat tunnustettavassa määrässä palkkaköyhälistön vapautumiseen nähden. Vaan ainoastaan siksi, että ne sattuvasti osoittavat nykyisen yhteiskunnan kiinteyden lahoamista. Sillä onhan myönnettävä tosiasia, että juuri koululaisten keskuudessa voimakkaimmin ja tiivimmin painostetaan nykyiselle yhteiskunnalle ominaisia ja välttämättömiä käsityksiä. Opettajat ja niiden lisäksi kaikenlaiset "suuruudet" ovat alati selettämässä ja virittämässä poliittisia ja yhteiskunnallisia kysymyksiä ja luonnollisesti kapitalistisen tulkinnan mukaisesti. Myös muistettava seikka on, että perin harvat tämän maan ylioppilaisista ovat senlaisia, joiden mielipiteisiin taloudelliset tekijät ovat vaikuttaneet. Siis heidän on täytynyt saada nykyiselle yhteiskunnalle vastenmieliset käsitteensä yleisinä asioina ilmenevistä aiheista. Koska kerran juuri näiden koululaistenkin keskuudessa ilmenee tyytymättömyyttä vallitsevan yhteiskunnan orgaanien ja harrastuksien vastaan, niin onhan luonnollista uskoa, että senlaiset ihmiset, jotka joutuvat jokapäiväisen toimeentulonsa hankinnassa käymään katkeraa kamppailua, vieläkin vähemmän kunnioittavat nykyistä yhteiskuntaa ja pitävät sen säilyttämistä välttämättömänä. Siis nykyinen yhteiskunta on menettämässä vaikutuksensa kansan suuriin joukkoihin nähden.

Siihen on kyllin syytäkin. Ei tarvitse olla erittäin suurilla tiedoilla varustettuja henkilöiden, jotka voivat löytää kylliksi syytä nykyisen yhteiskunnan halveksumiselle. Sillä niin räikeiksi ovat tulleet niiden menettelytavat, jotka kuuluvat kansan pieneen vähemmistöön — kapitalistiluokkaan — tai ovat sen suoranaisina palvelijoina. Yhdeksi kuvaavaksi esimerkiksi voitaisiin mainita tapa, miten tässä maassa lakejakin tulkitaan ja käytetään. Lukemattomat ovat ne tapaukset, joissa joko oletetusti tai todellista rikoksista syytteen alaiseksi asetetut henkilöt ovat saaneet tuomionsa eli armahduksensa yksinkertaisesti yhteiskunnallisen asemansa tai mielipiteitensä vuoksi, ollenkaan välittämättä siitä ovatko he olleet syyllisiä eli ei. Jos rikosten tekijät ovat sattuneet olemaan kapitalistiluokan jäseniä tai "yleistä suosiota" nauttivia henkilöitä, niin useissa tapauksissa heitä ei ole edes syytteeseen asetettu ja jos on satuttu asettamaan syytteeseen, niin tuomiot ovat olleet joko kokonaan vapauttavia tai mitättömän rangaistuksen edellyttäviä. Mutta jos rikosten tekijät

ovat sattuneet olemaan työväenluokan jäseniä, niin vähäpätöisimmätkin todistukset ovat riittäneet langettamaan tuomion ja raskaimman jälkeen. Erikoisesti, jos syytteessä olevat ovat sattuneet olemaan järjestyneitä ja kumouksellisia työläisiä, niin heidän tuomitsemisekseen ei ole tarvinnut esittää todistuksiaan, vaan yksinkertaisesti heidän järjestöjäsenyytensä ja mielipiteensä tietäminen on riittänyt edellyttämään tuomiot ja mahdollisimman raskaat rangaistukset.

Jos missään yhteiskunnassa on alhaiso ollut vallassa, niin juuri nykyisessä yhteiskunnassa ja erikoisesti tässä maassa. Onhan ilmeistä, viimeiset paljastukset ovat sen todenneet, että kansan eli yhteiskunnan tärkeimmissä, nykyisten käsitteiden mukaan tärkeimmissä, tehtävissä ovat henkilöt, jotka ovat tehneet itsensä syytänsä tekoihin, jotka ovat kyllin riittäviä riistämään luottamuksen. Mutta kaikesta tästä huolimatta näitä henkilöitä puolletaan ja jumaloidaan kansan "jalomielisiksi" ja "sankarillisiksi" palvelijoiksi.

Lakien yllävalvojina ovat henkilöt, jotka ovat syyllisiä ennen tuntemattoman suuriin konikauppoihin, lahjusten ottamiseen j. n. e. Ja lakien tukijoiksi valitaan kaikkein alhaisimman moraalin omaavat henkilöt. Esimerkiksi i. w. w. läisiä tuomittaessa on käytetty "kunnioitettavan" hallituksen puolesta todistajina henkilöitä, jotka ovat osottautuneet valapatoiksi, henkisesti ja sukupuolisesti moraalittomiksi olijoiiksi. Kaikenlaiset lasten raiskaajat ovat kelvanneet "oikeuden arvokkuudelle" ja näille on maksettu erikoiset korvaukset sekä heidät tehty "yleisen kunnian" ansaitseviksi sankareiksi. Jotkut näistä todistajista ovat tunnustaneet itsensä syytänsä rikoksiin, joihin "olettamuksen perusteella" syylliseksi "havaitut" työläiset ovat joutuneet vuosikausiksi vankiloihin. Mutta silti nämä todistajat eivät ole joutuneet edesvastuuseen, edes moittimuksen alaiseksi-kaan.

Nykyinen yhteiskunta on rappeutumistilassa kaikin puolin. Sen tieteet ja taiteet rappeutuvat, sillä ne saastutetaan, muokataan palvelemaan kapitalistista propagandaa. Ollaksemme rehellisiä nykyistä yhteiskuntaa kohtaan, eli antaaksemme sille "kunnian" ansioistaan, meidän tulee myöntää, että tuotannollisen kykyisyydensä puolesta kapitalistinen yhteiskunta on vielä nousutilassa. Tämä onkin ainoa kunnollinen valtti, jota kapitalistiluokka voi käyttää väärin. Myös se sitä surkeilematta käyttää. Mutta tämäkin valtti on menettänyt tenhovoimansa kaikkien niiden piireissä, jotka käsittävät sen, että kapitalistisen tuotannon teknillinen kehittyminen, tehoistuminen, tuottaa entistäkin suurempia vaikeuksia työväenluokan jäsenille, jotka muodostavat kansan suuren enemmistön. Sillä onhan tosi, että tuotannon tehoistuminen kapitalistisessa yhteiskunnassa välttämättömästi kasvattaa työttömyyttä, koska tuotteita tuotetaan kauppaa varten ja markkinat ovat rajoitetut.

Olemmekin tässä maininneet useita seikkoja, jot-

Hallitukset ovat kautta aikain palvelleet sitä luokkaa, joka on yhteiskunnassa taloudellisesti voimakkaampi, ollenkaan välittämättä siitä, millä nimellä ne ovat esiintyneet. Jos työväenluokka mieli saada etujensa mukaista palvelusta hallitukselta, niin sen täytyy kyetä käyttämään taloudellista voimaansa siinä määrin, että sitä täytyy hallituksen todella tai yksinkertaisesti lakata olemasta hallitus. Taloudellista voimaa ei voida käyttää muutoin kuin ensin järjestytään taloudellisesti.

ka riittävät todistamaan sen, että kapitalistinen yhteiskunta on vanhuusijässään, elää viimeisiä aikojaan. Siltä häviää nopeasti kaikki tukevat eli hyvät puolet. Se on niin rappeutunut, lahonut sisäisten siteittensä puolesta, että se voi romahtaa ensimmäisen myrskyn sattuessa. Työväenluokan, joka muodostaa kansan suuren enemmistön, täytyy huolehtia siitä, ettei kapitalistisen yhteiskunnan romahdus syökse koko kansakuntaamme ennen tuntemattoman taantumuksen kuiluun, täydelliseen perikatoon. Sen, työväenluokan, täytyy järjestyä ollaksensa kykenevä huolehtimaan yhteiskunnan hyvinvoinnista, yhteiskunnallisen tuotannon ja jaon säännöllisestä jatkumisesta. Monet viimeisten vuosien aikana sattuneet tapahtumat osoittavat sen, että hajanaisina atomeina ollen työläiset ovat kykenemättömiä hallitsemaan yhteiskunnallista elämää. Kaikista näistä meidän olisi täytynyt oppia sen, että suurtuotannon valtaaminen ja hoitaminen vaatii työväenluokalta kiinteää järjestyneisyyttä ja myös korkeaa tietoisuutta. Näitä välttämättömyyksiä silmälläpitäen meidän tulee entistä enemmän tehdä työtä työväenluokan järjestyneisyyden ja tietoisuuden kehittämisen puolesta.